

۲۰۲۱/۰۱/۱۹

د سلطان جان کلیوال ژباړه

آیرلیندی شاعر: سیموس هیئینی (۱۹۳۹-۲۰۱۳ م)
کله چی می دا شعر ولوست د خوشحال بابا دا شعر را یاد شو: «هر سړی پیدادی خپل
خپل کار لره کنه.»

راسپړل

ما می د گوتو منځ کی
زما قلم داسی محکم لکه توپک نیولی
زما د خوني د کرکی نه لاندی
زما غوړونو ته یو غږ رارسی
چی کیندل کیری په بیل
کله کار زنه ځمکه
و می لیدل چی پلار می ځمکه سپری.
دی کرونده کی می پلار ډیرکلونه
په کروپه ملا همدغه کار کریدی
هغه په یوم باندی پتی اړوي
کله چی مخ شی غټی تیری سره
بیا په گوندو شی ورته
او په ارم تیره بی ځایه کاندی.
چی له سخت کار نه وروسته
شی کرونده تیاره
بیا الوگان پکی کری مونږ ته.
په خدای قسم یادوم

چی دا سپین زیری سړی
له هر زلمی سړی نه
بیل په قوت کاروی.
نیکه می ډیر بوډا دی
خو له کلو کلو نه په کرونده کی
ورته، کار کوی

هغه زمونږ د پاره خپلو غواگانو نه شیدی اخلی
راکوی ماته د شیدو نه ډکې ډکې پیالی
خو دا یزگر نیکه می، د درانه کار په سبب
اوس را کړوپ شوی په ملاء.
د الوگانو هغه یخ شانته بوی
چی می تر پزی راشی
راکی مستی پیدا شی
او له شیدونه هغه ډکې او خوږی پیالی
می سترگی ښی پرانزی.
خو زه هغه څوک نه یم
نه می په متو کی دا زور وینم
چی می د پلار او د نیکه په شانی
حُمه په بیل واروم
خو ما، د گوتو منځ کی
لکه توپک قلم محکم نیولی
زه می سپرته په قلم کومه.

دسمبر/۲۸/۲۰۲۰

کانادا

د سلطان جان کلیوال د نورو لیکنو لپاره، پر عکس کلیک وکړی